

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 238/03-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 26. novembra 2003 predbežne prerokoval sťažnosť JUDr. J. P., bytom B., vo veci nesúladu § 10 ods. 4 a 5 a § 237 ods. 3 a 4 zákona č. 356/2003 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov s čl. 1, čl. 12 ods. 1, 2 a 4, čl. 13 ods. 1 písm. a) a s čl. 35 ods. 1 a 3 Ústavy Slovenskej republiky a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť JUDr. J. P. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 4. novembra 2003 doručené podanie JUDr. J. P. (ďalej len „sťažovateľ“), bytom B., označené ako „Sťažnosť proti porušovaniu základných práv a slobôd podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky“ s prílohami. Z jeho obsahu vyplynulo, že sťažovateľ ním namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 1, čl. 12, čl. 13 a čl. 35 Ústavy Slovenskej republiky

(ďalej len „ústava“), ku ktorému dochádza „*prijatím zákona č. 356/2003 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok), a to najmä v ustanoveniach § 10 ods. 4 a 5, a § 237 ods. 3 a 4*“. V dôsledku uvedeného sťažovateľ požiadal, aby ústavný súd v konaní o sťažnosti rozhodol takto: „*Ustanovenie § 10 ods. 4 a 5, a § 237 ods. 3 a 4, zákona č. 356/2003 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov nie je v súlade s čl. 1, čl. 12 ods. 1, 2, 4, čl. 13 ods. písm. a, čl. 35 ods. 1, 3 Ústavy Slovenskej republiky.*“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Berúc do úvahy uvedené kritériá ústavný súd preskúmal sťažnosť sťažovateľa a po jej predbežnom prerokovaní ju bol nútený odmietnuť z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti.

Vychádzal pritom zo zásady (potvrdenej aj svojou stabilizovanou judikatúrou), že každé z konaní pred ústavným súdom možno začať len ako samostatné konanie a len na návrh oprávnených subjektov. Ústavná a zákonná úprava konaní pred ústavným súdom ich totiž koncipuje výlučne ako samostatné druhy konaní a nepripúšťa možnosť uskutočniť v ich rámci aj iné druhy konaní. Za zjavne neopodstatnený je preto potrebné považovať každý návrh, „v rámci ktorého by bolo potrebné uskutočniť konanie, na ktoré ústavný súd nie je oprávnený (konanie o súlade právnych predpisov, hoci by inak takéto konanie mohol uskutočniť ako samostatné konanie na základe návrhu oprávnenej osoby“ (II. ÚS 40/00, II. ÚS 48/00, II. ÚS 5/02). Pri predbežnom prerokovaní sťažnosti sťažovateľa ústavný súd zistil, že tento v konaní podľa čl. 127 ods. 1 ústavy požaduje konanie o súlade právnych predpisov, a to označeného zákona s označenými článkami ústavy.

Keďže v konaní o sťažnosti fyzickej osoby podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd ale nemôže posudzovať súlad právnych predpisov označených sťažovateľom, bolo potrebné jeho sťažnosť už po jej predbežnom prerokovaní odmietnuť ako zjavne neopodstatnenú.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 26. novembra 2003